

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0022200222
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:0022200222.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Oľgy Mičietovej v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 36 857 033, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C., D. E. XXXX/XX, o zaplatenie 5.849,26 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 7Csp/4/2022 - 192 zo dňa 9.10.2024

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku.

M e n í rozsudok v zamietavom výroku v časti o zaplatenie 3.090,72 € s prísl. tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 3.090,72 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.090,72 € od 14.9.2018 do zaplatenia.

Žalobca má n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 99,84 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce ako súd prvej inštancie (ďalej aj len ako „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.758,54 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 125 € od 26. 1. 2018 do 1. 2. 2018, zo sumy 125 € od 26. 5. 2018 do 30. 5. 2018, zo sumy 55,61 € od 26. 6. 2018 do 25. 9. 2018, zo sumy 125 € od 26. 7. 2018 do 26. 9. 2018, zo sumy 125 € od 26. 8. 2018 do 26. 9. 2018, zo sumy 113,44 € od 14. 9. 2018 do 2. 11. 2018, zo sumy 2.758,54 € od 14. 9. 2018 do zaplatenia (výrok I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 5,68 % (výrok III.)

2. Opätovne tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 5.849,26 € s príslušenstvom titulom nesplateného dlhu vzniknutého na základe zmluvy o úvere č. 243079 z 27.4.2017. Žalobca poskytol žalovanej podnikateľský úver vo výške 3.000 €, ktorý sa zaviazala splatila v 48. mesačných splátkach vo výške 189,39 € v zmysle splátkového kalendára. Z dôvodu neplnenia si povinnosti splácať úver riadne a včas, veriteľ upozornil žalovanú na jej omeškanie a následne úver zosplatnil k 13.9.2018. Žalovaná celkovo na úver uhradila 3.241,46 €, pričom žalovaná suma predstavuje súčet neuhradených splátok vo výške 5.849,26 €. Žalobca si uplatnil aj príslušenstvo pohľadávky a to ročný úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 189,39 € od 26.6.2017 do 3.7.2017 zo sumy 189,39 € od 26.7.2017 do 28.7.2017 zo sumy 189,39 € od 26.11.2017 do 29.11.2017 zo sumy 189,39 € od 26.1.2018 do 1.2.2018 zo sumy 189,39 € od 26.5.2018 do 30.5.2018 zo sumy 10,00 € od 26.6.2018 do 3.9.2018 zo sumy 120,00 € od 26.6.2018 do 25.9.2018 zo sumy 59,39 € od 26.6.2018 do 26.9.2018 zo sumy 189,39 € od 26.7.2018 do 26.9.2018 zo sumy 189,39 € od 26.8.2018 do 26.9.2018 zo sumy 11,83 € od 14.9.2018 do 26.9.2018 zo sumy 177,56 € od 14.9.2018 do 2.11.2018 zo sumy 11,83 € od

14.9.2018 do 2.11.2018 zo sumy 10,00 € od 14.9.2018 do 30.8.2019 zo sumy 5 849,26 € od 14.9.2018 do zaplata.

3. Okresný súd v poradí prvým rozsudkom č.k. 7Csp/4/2022 - 96 z 31.5.2023 žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu. V dôsledku odvolania žalovanej bola vec prejednaná odvolacím súdom, ktorý rozsudok súdu prvej inštancie uznesením č.k. 2CoCsp/52/2023-135 z 15.2.2024 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, aby preskúmal výšku dojednanej odmeny za poskytnutie úveru ako aj námietku premlčania aj vo vzťahu k úrokom z omeškania.

4. Po zrušujúcom rozhodnutí odvolacím súdom súd prvej inštancie vec opätovne prejednal použijúc ust. § 1 ods. 1, 2, § 2 ods. 2, § 369 ods. 1, § 266 ods. 1 - 6, § 407 ods. 1,3,4, § 497, § 499, § 501 ods. 2, § 502 ods. 1,2, § 503 ods. 1,2 a § 365 ods.1 - 4 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, § 35 ods. 1 -3, § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka. Ustálil, že medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy o úvere č. 243079-72722 dňa 27.4.2017, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 3.000 €, ktorý sa zaviazala splatiť v 48. mesačných splátkach po 189,39 €. Sporným bol charakter zmluvy o úvere, ktorý súd opätovne a zhodne s názorom odvolacieho súdu vyhodnotil ako podnikateľský, preto na vzťah aplikoval ustanovenia § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Súd v zmysle pokynu odvolacieho súdu posúdil námietku premlčania vo vzťahu k úroku z omeškania a dospel k záveru, že uplatnené úroky z omeškania, ktoré predchádzali dňu 20.1.2018 t.j. 4 roky spätne od podania žaloby sú premlčané. Zvyšný nárok vzhľadom na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 13.9.2018 premlčaný nie je. Následne sa súd zaoberal odmenou za poskytnutie úveru pri istine 3.000 € a povinnosti vrátiť 9.090,72 € resp. súladnosťou tejto odmeny so zásadami poctivého obchodného styku. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v splátkach vo výške 189,39 €, z ktorej výška odmeny každý mesiac predstavovala 126,89 € t.j. pri počte splátok 48 zmluvná odmena predstavovala 6.090,72 €. Súd ustálil, že odmena za 4 roky splácania úveru predstavuje 203 % z poskytnutej istiny t.j. 50,756 % ročne. Za primeraný zmluvný úrok z hľadiska poctivého obchodného styku súd považoval odmenu vo výške 100 % poskytnutej istiny, čo pri 4 ročnom splácaní úveru predstavuje úrokovú sadzbu vo výške 25 % ročne. Pri tomto, podľa názoru súdu primeranom zmluvnom úroku, by žalovaná mala celkovo vrátiť 6.000 € v 48 mesačných splátkach vo výške 125 €, z toho 62,50 € na istinu a 62,50 € na odmenu. Vzhľadom na takto posúdenú primeranú zmluvnú odmenu súd mal za to, že žalobcovi vznikol nárok na zaplata sumy 2.758,54 €, ktorú sumu tvorí istina so zmluvnou odmenou po odpočítaní čiastky, ktorú žalovaná na úver už uhradila (3.241,46 €). Nakoľko bola žalovaná preukázateľne v omeškaní s úhradou záväzku zo zmluvy o úvere, súd ju zaviazal aj na zaplata úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z priznanej sumy odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru ako aj jednotlivých súdom upravených splátok v čiastke 125 €, z ktorých boli odrátané čiastky mesačnej splátky hradené žalovanou odo dňa kedy bola žalovaná preukázateľne v omeškaní s ich úhradou. V prevyšujúcej časti t.j. v sume 3.090,72 € spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy, v premlčaných úrokoch z omeškania a v úrokoch z omeškania z jednotlivých splátok, ktoré prevyšujú súdom priznané úroky z omeškania súd žalobu zamietol. Súd mal za to, že zo strany žalovanej nedošlo k uznaniu celého záväzku v zmysle § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka tak, ako to tvrdil žalobca. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a v spore pomerne úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 5,68 %.

5. V zákonnej lehote proti rozsudku v rozsahu časti výroku II. a výroku III. podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písmeno b/, f/ a h/ CSP namietajúc nesprávne určenú úrokovú sadzu súdom prvej inštancie. Žalobca uviedol, že v konaní preukázal, že pri použití štandardného vzorca pre výpočet úrokovej sadzby aplikovaného na pomery a údaje vyplývajúce z uzavretej zmluvy o úvere je úroková sadza 31,94 % (p.a.), čo je sadzba primeraná. Ak by súd použil pri svojich záveroch o výške úrokovej sadzby pre úver dohodnutý medzi stranami takúto hodnotu, nedospel by k záveru o neprimeranosti odmeny a o rozpore s dobrými mravmi práve z dôvodu, že výška úrokovej sadzby za podmienok dohodnutých v úverovej zmluve neprevyšuje ani spotrebiteľskú právnu reguláciu maximálnej odplaty za spotrebiteľský úver. Súdu vyčíta aj skutočnosť, že v odôvodnení rozhodnutia sa žiadnym spôsobom nevyporiadal s prepočtom hodnoty úrokovej sadzby tak, ako ju predložil žalobca v podaní z 18.6.2024, pričom tento výpočet nebol žalovanou účinne popretý. Podľa žalobcu súd nesprávne vyložil a aplikoval aj § 502 Obchodného zákonníka, nepoužil žiadne údaje o úrokoch obvyklých za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak Obchodný zákonník v prípade absencie dojednania o úrokoch určuje, že sa majú použiť úroky obvyklé v čase uzavretia

zmluvy, za aké banky v sídle dlžníka poskytovali úvery, potom takéto obvyklé úroky treba chápať ako zákonom predpokladané ako prípustné, primerané a dovolené. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil aj preukázané skutkové okolnosti o tom, že zo strany žalovanej došlo k uznaniu záväzku po zosplatnení ako celku, a teda nastali účinky podľa § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, nakoľko v podaní z 24.8.2022 žalobca argumentoval internými záznamami o komunikácii medzi ním a žalovanou, a to po dátume zosplatnenia úveru, z obsahu ktorých vyplýva, že zo strany žalovanej došlo k čiastočnému plneniu dlhu s tým, že vedela o zosplatnení a aj napriek tomu prejavila záujem o mesačné uhrádzanie svojho dlhu, čo však splnila len čiastočne. Uvedené konanie žalovanej podľa názoru žalobcu napĺňa všetky znaky uznania dlhu plnením dlhu v zmysle § 407ods. 3 Obchodného zákonníka. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalovanej uloží povinnosť zaplatiť sumu 3.090,72 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z uvedenej sumy od 14.9. 2018 do zaplatenia a žalobcovi prizná plnú náhradu trov prvoinštančného konania a v poradí prvého odvolacieho konania.

6. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že nikdy nebola podnikateľkou, pričom žalobca nepreukázal žiadnu písomnosť potvrdzujúcu, že je podnikateľkou v zmysle slovenského práva. K úrokovej sadzbe uviedla, že odmena pre žalobcu predstavovala 6.090,72 €, čo nemôže predstavovať úrokovú sadzbu vo výške 31,94 % a k výpočtu úrokovej sadzby neunesol dôkazné bremeno. Bez ohľadu na to o aký úver ide, požadovať za poskytnutú istinu úrok vo výške 200 % je podľa jej názoru úžerníckou praktikou žalobcu. Žalobca nepredložil k žalobe živnostenské oprávnenie žalovanej, ktoré ani nikdy nevlastnila, preto k nespotrebitel'skému charakteru zmluvy neunesol dôkazné bremeno. V zmluve o úvere nie je uvedená výška úrokovej sadzby ani RPMN, čím je táto od počiatku neplatnou.

7. V rámci odvolacej repliky žalobca uviedol, že náležitosťou obchodnoprávneho kontraktu o úvere nie je uvedenie RPMN alebo úrokovej sadzby a vo zvyšku zotrval na svojich doterajších vyjadreniach.

8. V odvolacej duplike žalovaná poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/188/2018 z 23.1.2019, ktorý posúdil v danej veci preskúmanú zmluvu za neplatnú z dôvodu odmeny za poskytnutie úveru vo výške viac ako 100 % z poskytnutej istiny.

9. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním aj žalovaná a to v rozsahu výroku I. z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/ a h/ CSP. Má za to, že súd prvej inštancie jej odňal právo na súdnu ochranu a konal v rozpore s újinným právom. V podaní zo 17.4.2024 požiadala súd o posúdenie kauzálnej príslušnosti a vzhľadom na posúdenie vzťahu súdom ako podnikateľský mal v zmysle CSP postúpiť vec Mestskému súdu Košice. Žalovaná však trvá na tom, že ide o spor spotrebiteľský, pričom nárok žalobcu navyše považuje za premlčaný, nakoľko prvá neuhradená splátka bola splatná 25.6.2018, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz a premlčacia doba uplynula 25.6.2021. Žalobca podal žalobu 20.1.2022, teda po uplynutí premlčacej lehoty. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a žalobu zamietol.

10. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že tvrdenia žalovanej o spotrebiteľskom charaktere zmluvy o úvere už boli predmetom právoplatne skončeného konania vedenom na Okresnom súde Michalovce a Krajskom súde v Košiciach, ktoré posúdili zmluvu o úvere ako podnikateľskú. K námietke premlčania uviedol, že všetky záväzky z úverovej zmluvy sa stali splatnými k 13.9.2018 a vzhľadom na obchodnoprávnu povahu vzťahu premlčacia doba by uplynula 13.9.2022, preto bola žaloba podaná včas.

11. V odvolacej replike žalovaná zotrvala na svojich doterajších vyjadreniach.

12. Žiadne ďalšie vyjadrenia neboli podané.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolania žalobcu a žalovanej ako podané včas, oprávnenými osobami, preskúmal napadnutý rozsudok aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a naopak, odvolanie žalobcu je dôvodné.

14. Podanými odvolaniami nebol napadnutý výrok II. v časti zamietnutých úrokov z omeškania z jednotlivých splátok, preto v tomto rozsahu rozsudok nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho prieskumu. Predmetom odvolacieho prieskumu bol vyhovujúci výrok, zamietavý výrok

v časti zaplattenia sumy 3.090,72 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.090,72 € od 14.9.2018 do zaplattenia a súvisiaci výrok o trovách konania.

15. Čo sa týka odvolacej námietky žalovanej ohľadom kauzálnej príslušnosti Mestského súdu Košice na prejednanie sporu odvolací súd uvádza, že novelou uskutočnenou zákonom č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov v spojení so zákonom č. 398/2022 Z. z. ktorým sa mení zákon č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene v kauzálnej príslušnosti súdov v obchodnoprávných sporoch. V zmysle § 40 CSP (účinného od 1.6.2023) súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania; kauzálnu príslušnosť v obchodnoprávných sporoch súd skúma iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí. Podľa predchádzajúcej úpravy sa kauzálna príslušnosť skúmala počas celého konania aj bez námietky, pričom ak na začiatku sporu ani jedna z procesných strán neriešila príslušnosť a až počas sporu sa začal javiť nárok ako spadajúci pod niektorú z kauzálnych príslušností, bolo potrebné takýto spor predložiť na rozhodnutie inému súdu, čo bolo nevhodné a neefektívne. Z dôvodovej správy k zákonu č. 150/2022 Z.z. vyplýva, že práve táto nevhodnosť a neefektívnosť bola dôvodom zmeny v § 40 CSP, pričom podľa § 40 CSP účinného v období od 1.6.2023 do 1.7.2023 sa skúmala kauzálna príslušnosť v obchodnoprávných sporoch len na námietku žalovaného uplatnenú pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí a od 1.7.2023 kauzálnu príslušnosť v obchodnoprávných sporoch súd skúma iba do otvorenia pojednávania alebo predbežného prejednanie sporu.

16. Žalovaná podaním doručeným súdu dňa 10.4.2024 (po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu) žiadala o posúdenie kauzálnej príslušnosti vzhľadom na kauzálnu príslušnosť Mestského súdu Košice v obchodnoprávných sporoch. Podanie žalovanej vzhľadom na konanie prebiehajúce od 20.1.2022, v ktorom sa do námietky žalovanej o kauzálnej príslušnosti uskutočnilo množstvo podaní žalovanej ako aj niekoľko pojednávani nemožno považovať za odôvodňujúcu postúpenie veci Mestskému súdu Košice ako súdu kauzálnu príslušnému na prejednanie obchodnoprávneho sporu, preto túto odvoláciu námietku odvolací súd považuje za nedôvodnú.

17. Odvolacia námietka žalovanej o spotrebiteľskom charaktere zmluvy o úvere už bola predmetom odvolacieho prieskumu, odvolací súd sa s ňou vypořiadal v zrušujúcom uznesení, v ktorom konštatoval jej nedôvodnosť. Odvolací súd zotrváva na svojom skoršom právnom závere o podnikateľskom charaktere zmluvy o úvere, nakoľko žalovaná pri uzatváraní zmluvy o úvere konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva o úvere bola podrobená súdному prieskumu už v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 7Csp/10/2020, ktorého bola sama iniciátorkou, keď podala žalobu o určenie, že úverové zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. V predmetnej žalobe sama toho času žalobkyňa, v tomto konaní žalovaná, označila ako dôkazy nie len zmluvy o úvere č. 238702, č. 232430, č. 243079, ale aj povolenie na vykonávanie živnostenskej činnosti v Linzi. Rozsudok súdu prvej inštancie sp.zn. 7Csp/10/2020 zo dňa 8.9.2021, ktorým bola žaloba zamietnutá bol potvrdený aj Krajským súdom v Košiciach ako odvolacím súdom sp.zn. 5CoCsp/24/2022 zo dňa 28.3.2023. V uvedených konaniach mal súd prvej inštancie ako aj odvolací súd za preukázaný podnikateľský charakter predmetných zmlúv s čím sa odvolací súd aj v tomto konaní stotožňuje.

18. V súvislosti so žalovanou vznesenou námietkou premlčania nároku žalobcu, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že nároky žalobcu okrem úrokov z omeškania z jednotlivých splátok, ktoré predchádzajú dátumu 20.1.2018 t.j. 4 roky pred podaním žaloby premlčané nie sú. Posúdenie premlčania žalovanou, v zmysle ktorého ak prvá neuhradená splátka bola splatná 25.6.2018, tak premlčacia doba uplynula 25.6.2021 je nesprávny, nakoľko v posudzovanom prípade došlo k zosplateniu úveru ku dňu 13.9.2019 a navyše vzhľadom na obchodnoprávny charakter vzťahu medzi stranami sporu sa na posudzovaný prípad aplikuje 4 ročná premlčacia doba.

19. Žiadna z odvolacích námietok žalovanej nebola nedôvodná, preto odvolací súd potvrdil vyhovujúci výrok napadnutého rozsudku.

20. Čo sa týka námietky žalobcu ohľadom odmeny za poskytnutie úveru, súd prvej inštancie v zmysle pokynu odvolacieho súdu uloženému mu v zrušujúcom uznesení preskúmal žalovanou

namietanú odmenu za poskytnutie úveru aj z hľadiska zásady poctivého obchodného styku z dôvodu obchodnoprávneho charakteru záväzkového vzťahu medzi stranami. Dospel pritom k záveru o rozpore dojednanej odmeny za poskytnutie úveru so zásadou poctivého obchodného styku a následne priznal žalobcovi odmenu vo výške primeranej podľa názoru súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie však svoj záver o rozpore odmeny za poskytnutie úveru s poctivým obchodným stykom žiadnym spôsobom neodôvodnil, pričom neodôvodnil ani záver o primeranosti odmeny vo výške 100 % z poskytnutej istiny za 4 ročné obdobie.

21. Vzťah medzi stranami sporu zo zmluvy o úvere nie je vzťahom spotrebiteľským, nevzťahujú sa naň ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ani § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa a žalovaná preto nepožíva ochranu prináležiacu spotrebiteľom. Zmluva o úvere preto bude posudzovaná len podľa ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, v zmysle ktorých pri uzatváraní zmluvy o úvere zmluvné strany nie sú pri dohode o zmluvnej výške úroku normatívne obmedzené, maximálna výška dohodnutého úroku je limitovaná iba kritériom zásad poctivého obchodného styku.

22. K ustanoveniu § 265 Obchodného zákonníka, odvolací súd uvádza, že toto ustanovenie vyníma z právnej ochrany taký výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Toto ustanovenie prenáša do právnej praxe všeobecnú zásadu súkromného práva v podobe zákazu zneužitia práva. Rešpektovanie zásad poctivého obchodného styku je špecifické pre oblasť obchodno-právnych vzťahov, ktoré sa vyznačujú osobitosťou subjektov v podobe podnikateľov, ktorí vo vzájomných vzťahoch presadzujú svoje podnikateľské záujmy a nesú pritom podnikateľské riziko. U účastníkov takýchto vzťahov sa potom predpokladá vysoká profesionálna úroveň.

23. Vzhľadom k prevažujúcej profesionalite obchodno-právnych vzťahov je možné vo všeobecnej rovine konštatovať, že citlivosť k aspektom sociálnej spravodlivosti je v režime obchodného práva o niečo slabšia, čo môže viesť k tomu, že za poctivé sa v obchodno-právnej rovine považuje aj to, čo by vo sfére všeobecného občianskeho práva mohlo byť považované za rozporné s dobrými mravmi.

24. Uplatňovanie zásad poctivého obchodného styku umožňuje súdu posudzovať súlad výkonu subjektívneho práva so všeobecne rešpektovanými pravidlami chovania medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti na trhu. Súd je tak len vo výnimočných prípadoch, v ktorých by sa priznanie uplatneného nároku javilo ako krajne nespravodlivé, oprávnený odprieť výkonu (uplatneniu) takéhoto práva súdnu ochranu (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Cdo 3911/2010). Pôsobenie zásady poctivého obchodného styku má ochraňovať zmluvných partnerov pred šikanóznymi tendenciami a praktikami v obchodovaní, pričom o šikanovanie by išlo vtedy, ak by výkon práva zreteľne smeroval iba k zjavnému poškodeniu iných subjektov (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3Obdo/11/2008).

25. V prejedávanej zmluve o úvere veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 3.000 € s dobou splatnosti 48 mesiacov (4 roky), pri povinnosti vrátiť celkovo sumu 9.090,72 € (189,39 x 48), teda odmena za poskytnutie úveru predstavovala 6.090,72 €. Napriek skutočnosti, že odmena za poskytnutie úveru sa môže javiť ako nevýhodne vysoká, vzhľadom na obchodnoprávnu povahu vzťahu medzi stranami a na zníženú citlivosť k aspektom sociálnej spravodlivosti v režime obchodného práva, nemožno v posudzovanom spore dospieť k záveru, že dojednaná odmena za poskytnutie úveru je neprimeraná, resp. odporujúca zásadám poctivého obchodného styku.

26. V konaní nebolo preukázané, že by konanie žalobcu bolo zavádzajúce, zakrývajúce skutočnú podstatu úverovej zmluvy, prípadne že by žalobca donútil žalovanú podpísať zmluvu o úvere za podmienok v nej uvedených. Naopak žalovaná vedela pred podpisom zmluvy, že úver sa poskytuje na účely jej podnikania, aká výška úveru sa poskytuje, aká je výška mesačných splátok, aká je výška odplaty za poskytnutie úveru a za týchto podmienok túto zmluvu podpísala. V danom prípade sa pri uzatváraní zmluvy aplikoval princíp zmluvnej voľnosti v súkromnoprávnych vzťahoch, pričom neboli zistené žiadne šikanózne obchodné praktiky.

27. Pri zohľadnení všetkých okolností daného prípadu je odvolací súd toho názoru, že v prejedávanej veci sa nejedná o taký výkon práva žalobcu, ktorý by nemal požívať právnu ochranu, pretože žiaden rozpor so zásadami poctivého obchodného styku v konaní súdom zistený nebol. Z tohto dôvodu sa

odvolací súd nezaoberal námietkou žalobcu smerujúcou k výpočtu odmeny sa poskytnutie úveru resp. úrokovej sadzby v percentách.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené s poukazom na ustanovenie 388 CSP odvolací súd zmenil časť odvolaním žalovaného napadnutého zamietavého výroku rozsudku súdu prvej inštancie tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 3.090,72 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3.090,72 € od 14.9.2018 do zaplataenia. Vyhovujúci výrok rozsudku podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

29. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Žalobca si žalobou uplatnil proti žalovanej nárok vo výške 5.849,26 € s prísl., z toho mu bola priznaná celá istina 5.849,26 € a časť uplatneného príslušenstva, neúspešný bol v časti príslušenstva. Úspech žalobcu s prihliadnutím na neúspech v príslušenstve predstavuje 99,92 %, úspech žalovanej teda 0,08 %. Pri vyčíslení pomeru úspechu a neúspechu sporových strán je v prospech žalobcu 99,84 % úspech v spore (99,92 - 0,08). Odvolací súd preto zaviazal žalovanú žalobcovi nahradiť trovy celého konania vo výške 99,84 %.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerov hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.